

ца ни; туй е единъ лошъ примѣръ. Заради туй дължны сме да преваримъ този съблазнь съ съка жертва.

Чу са единоголасенъ вѣкъ.

— Да спасемъ Майориванка!

— По ниско, момчета! рече Джонъ. Слушайте! ще счупимъ вратата на затвора като ще ви камы „на обѣсилото убійцата на Персифера! „ Ще помислѣтъ че искамы да приспособимъ закона на Линча, и че ный самы ще обѣсимъ запрѣныя. Ще ни го дозволѣтъ слѣдователно; защото кметътъ и другытъ дебелоглавы въ Балтимора мразѣтъ тогози горкѣя Майориванка.

— Ами полиціята ако заповѣда да гърміѣтъ връху насъ? рече единъ отъ дружината, ако са строшѣтъ рѣцѣ или крака, кой ще заплати на лѣкаря?

— Азъ, отговори Джонъ. Ще земете съкій по сто доллара.

Въсторгъ обне сичкытъ. За сто доллара тѣзи храбрецы турвахъ огънь и на четирытъ жгѣла на Балтимора. За туй и съкій отъ тѣхъ показа голѣма ревность.

Тосъ часъ Джонъ раскѣса круга, устрои линіи и съ бързъ маршъ ги поведе къмъ затвора.

На петьдесетъ раскрача отъ затвора сичката чета запали машалы и са впуснѣ съ викове. „Долу Майориванкѣ! на обѣсилото убійцата на полковника Персифера Антробисѣ! „ Съ бравды,